

Tuần Báo Vô Vi

4 tháng 2 năm 2024

Số 693

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Tự giác tâm để làm gì?
- 2) Chơn giác là sao?
- 3) Sống động là sao?
- 4) Quân bình quy một là sao?
- 5) Tự thức tâm là sao?
- 6) Nơi nơi là chỗ nào?
- 7) Đi đến nơi nơi để học hỏi?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) Mt Shata, 11-05-2006 8:10 AM Hỏi: <i>Tự giác tâm để làm gì?</i> Đáp: Thừa tự giác tâm để tiến hóa. Kệ: Tự thức tu tâm sống dễ dàng Quy y Phật Pháp tự bước sang Dù tâm khai triển tự bậc bàn Thực hành chơn giác quý hơn vàng.	2) Hai Không, 12-05-2006 8:20 AM Hỏi: <i>Chơn giác là sao?</i> Đáp: Thừa chơn giác là thành thật. Kệ: Thức giác bình tâm tự phát quang Khai triển bình tâm tự luận bàn Quy nguyên thiền giác càng sống động Thành tâm tu luyện tự tâm an.
3) Hai Không, 13-05-2006 8:30 AM Hỏi: <i>Sống động là sao?</i> Đáp: Thừa sống động là vui tiến. Kệ: Thân tâm an lạc người người muốn Thức giác bình tâm ý thân bàn Quy một thực hành trong chơn giác Quân bình quy một tâm hành tốt.	4) San Jose, 14-05-2006 8:35 PM Hỏi: <i>Quân bình quy một là sao?</i> Đáp: Thừa quân bình quy một là cơ tạng đã đạt được trật tự và hướng thẳng về Trời. Kệ: Thành tâm tu luyện hướng về Trời An vui thực tập tự nghỉ ngơi Hướng Trời thanh nhẹ quy hội tụ Giải tiến không ngừng tự thức tâm.
5) San Jose, 15-05-2006 12:30 AM Hỏi: <i>Tự thức tâm là sao?</i> Đáp: Thừa tự thức tâm là tự thấu triệt. Kệ: Thấu triệt rõ rệt chuyện đạo đời Minh tâm sáng suốt tâm tự thức Giải tỏa phiền ưu ngưng bớt đời Thành tâm tu luyện hiểu nơi nơi.	6) San Diego, 16-05-2006 12:45 AM Hỏi: <i>Nơi nơi là chỗ nào?</i> Đáp: Thừa nơi nơi là chỗ đi đến. Kệ: Đi đến nơi nơi đều tự hiểu Chuyển hóa thâm sâu rõ các miền Sống vui ổn định tâm thanh thản Thức giác chính mình tự đào sâu.
7) San Diego, 17-05-2006 2:00 AM Hỏi: <i>Đi đến nơi nơi để học hỏi?</i> Đáp: Thừa đi đến nơi nơi để học hỏi thực tế hơn. Kệ: Nơi nơi đều khác cần học hỏi Cần khôn quy một đều ban chiếu Thấu triệt tình ta rất nhiệm màu Quy y Phật Pháp không giờ dứt.	

53 CHƠN KINH

Chơn Kinh 3

Tự tu tự tiến mình đường đạo
Khai triển tâm tư sống ngọt ngào
Tình đẹp xây thành duyên đạt thức
Khổ hành tiến hóa hợp trắng sao

“Tự tu tự tiến mình đường đạo”:

Tu là cái gì? Tu là sửa chữa, tự mình bằng lòng sửa chữa mới là tự tu tự tiến được. Minh đường đạo là sự quân bình giữa đời và đạo phải rõ ràng, rồi tiến hóa tới vô cùng. Vốn đạo là không, trở về với Chơn Không mới tiến tới vô cùng.

“Khai triển tâm tư sống ngọt ngào”:

Trong tâm thức của chúng ta càng hiểu đạo càng sống động, mới hiểu được tình Trời Đất. Nguyên khí của Trời Đất đã ân ban và xây dựng cho chính chúng ta sống trong êm đẹp, tươi vui của Trời Đất, gọi là ngọt ngào.

“Tình đẹp xây thành duyên đạt thức”:

Tình đẹp của Trời Đất lúc nào cũng ban chiếu và hỗ trợ cho chúng ta. “Xây thành duyên đạt thức”, tự mình hiểu lấy nguyên lý của Trời Đất. Chúng ta là con người ở mặt đất đang sống trong nguyên lý của Trời Đất mà hành sự.

“Khổ hành tiến hóa hợp trắng sao”:

Chúng ta phải chấp nhận mang thể xác này, bao nhiêu vọng động tham lam đều không đạt được. Khi không đạt được là gì? Là khổ! Mà chúng ta bằng lòng chấp nhận sống trong khổ hành thanh tịnh tu tiến thì tự nhiên tâm thức chúng ta sẽ được bừng sáng ra. Đó, đạo gọi là vinh quang của phần hồn. Chịu tu chịu tiến mới giải được nghiệp tâm. Người đời ai cũng có nghiệp, có gia đình tức là có nghiệp, có sự gây cản, có sự kích động và phản động tức là có nghiệp. Mà làm sao giải nghiệp? Thì chỉ nhờ cái pháp lập lại trật tự mới giải nghiệp. Càng trật tự thì tâm thức càng xán lạn, vui hòa với các giới mới thật tâm tiến hóa trong thanh tịnh.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo thiên hướng tâm cầu nguyện cho cụ bà Nguyễn Thị Thử (là bà nội của bạn đạo Nguyễn Thị Diệu Linh). Cụ sinh năm 1930, đã từ trần lúc 13h06p, ngày 31-1-2024 (nhằm ngày 21 tháng 12 năm Quý Mão) tại Xóm Làng, thôn Ba Lãng, xã Dũng Tiến, huyện Thường Tín, Tp. Hà Nội. Cụ hưởng thọ 95 tuổi, an táng tại nghĩa trang quê nhà, sớm được siêu thăng tịnh độ!

Gia đình bạn đạo Nguyễn Thị Diệu Linh xin chân thành cảm ơn!
Nam Mô A Di Đà Phật.

Kính báo,
Trụ Sở Giác Thức.

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 4 tháng 7 năm 1970

Bão bùng nguy hiểm gây điên loạn
Trăm bệnh nan y tử sanh hoàn
Chung kết thế tình theo định mạng
Tu hành gắng tiến bản thân an.

Thế tình nợ nước bàng hoàng
Tu thời khắc khổ mới an nội tình
Chớ nên tạo thế cơ hình
Tham sân uất hận khó tin nổi lòng
Gây thêm khổ ách cơ còng
Tu không thấy tiến thấy gông bao trùm
Thế gian nghiệp quả kết chùm
Cháu con chung đúc bao trùm lo âu
Tăng gia phiền não thêm sầu
Không sao thấu được nhiệm màu hóa sanh
Muốn theo tạo hóa phải hành
Tự tu hướng thượng chẳng giành của ai
Mỗi căn mỗi quả mỗi ngày
Phải lo sửa chữa tự bày lối đi
Tiến lên vượt khỏi sân si
Cõi Tiên nhà Phật chẳng vì tham lam
Đâu đâu cũng có phong hàm
Tùy nơi tu luyện thoát cam thế tình
Càng ngày thấy cảnh càng xinh
Ấy là đã tiến chính mình tự lo
Ước mong các bạn gắng dò
Tình thương Trời Phật sẵn cho mọi người.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả *Tỳ Kheo Thích Minh Châu*

CHƯƠNG I
4.11 PHẨM PAROSATA

116. CHUYỆN NGƯỜI MÚA GIÁO (Tiền Thân Dubbaca)

Thưa sư trưởng, vì thầy...,

Câu chuyện này, khi trú ở Kỳ Viên, bậc Đạo Sư đã kể về một Tỳ kheo khó bảo. Câu chuyện này sẽ được nói đến trong Tiền thân Gijjha (số 427), chương chín. Bậc Đạo Sư gọi Tỳ kheo ấy:

- Nay Tỳ kheo, không phải chỉ nay ông mới khó bảo, mà thuở trước ông cũng đã khó bảo rồi. Do khó bảo, không làm theo lời khuyên của bậc hiền trí, nên ông bị cây giáo đâm phải, và mạng chung.

Nói vậy xong, bậc Đạo Sư kể câu chuyện quá khứ.

Thuở xưa, khi vua Brahmadata trị vì ở Ba-la-nại, Bồ Tát sanh ra trong một gia đình diễn trò nhào lộn. Khi đến tuổi trưởng thành, Bồ Tát có trí tuệ, thiện xảo trong phương tiện. Với một nhà diễn trò nhào lộn, Bồ Tát học nghề múa với ngọn giáo, và cùng với thầy, đi khắp đó đây để biểu diễn.

Vị sư trưởng chỉ biết nghề múa với bốn ngọn giáo, chứ không biết múa với năm ngọn giáo. Một hôm, trong khi biểu diễn tại một ngôi làng, vị sư trưởng ngà ngà say, đặt mỗi dây năm ngọn giáo và nói:

- Ta sẽ biểu diễn điệu múa với năm ngọn giáo.

Bồ Tát liền nói với vị ấy:

- Thưa sư trưởng, sư trưởng không biết nghề múa với năm ngọn giáo. Hãy cắt đi một ngọn.

Nếu sư trưởng biểu diễn, sư trưởng sẽ bị ngọn giáo thứ năm đâm phải và mạng chung.

Sư trưởng khá say nói:

- Con không biết được khả năng của ta.

Sư trưởng không nghe lời của Bồ Tát, múa qua được bốn ngọn giáo, nhưng đến ngọn giáo thứ năm bị giáo đâm thủng, như hoa Madhuka trên cành. Sư trưởng nằm oằn oại rên la, Bồ Tát nói:

- Do không nghe lời bậc hiền trí, nên thầy phải gặp nạn này:

Rồi Bồ Tát đọc bài kệ:

Thưa sư trưởng, vì thầy

Làm quá sức của thầy,

Thầy không ưa, không thích

Lời khuyên này của tôi

Bốn giáo, thầy múa qua,

Ngọn thứ năm đâm chết.

Nói vậy xong, Bồ Tát đỡ thầy ra khỏi ngọn giáo và làm những gì cần phải làm sau cùng cho xác thân thầy.

Sau khi kể câu chuyện quá khứ, bậc Đạo Sư nhận diện Tiền thân như sau:

- Lúc bấy giờ, vị sư trưởng là Tỳ kheo khó bảo này, còn người đệ tử là Ta vậy.

(còn tiếp)